

то не бы прїемвашъ отъ тамъ да вѣратъ. Да вѣдѣтъ мѣ-
дры като змїа и цѣли като глѣзи: да съ постоянно въ го-
ненїа та и благодѣшни въ вѣды тѣ: да не са чѣдѣтъ, ако
гы гонатъ и сѣщи тѣ имъ родины и прїатели и гы перѣ-
гаватъ; зацо то и сѣщїй оучитель тѣхный са перѣга. Да не
са воѣтъ отъ челоуѣцы тѣ, зацо то тїи не могатъ гы по-
врѣди, ако Богъ не имъ допѣсти да сторѣтъ такѣвъ поврѣдѣ.
Да исповѣдватъ предъ челоуѣцы тѣ него за оучителя си и
за Господара си, и да го предпочитатъ и отъ сѣщи тѣ си
родители повыче, ако искатъ да вѣдѣтъ достойни негвысоу-
ченицы. Послѣ тїа завѣшанїа та прибави и тѣи свѣтова-
нїе: Които прїемва, рече, вашите побченїа та, той прїемва и
моите, и той прїемва отъ васъ Божїи те словеса, и за то ще
да полѣчи достойнѣ тѣ си мѣздѣ. —

§. 30. Исѣсъ насыща тысащи съ пѣть хлѣбовѣ.

А Галилейскїи четверовастникъ Иродъ като чѣ Исѣсовѣ тѣ
славѣ, рече на прислѣжници тѣ си: Той є Іуаннъ; той съжи-
виса отъ мѣртвы тѣ, и зато прави нынѣ толкови чѣдеса. —

Зацо то Иродъ поспреди вѣше запрѣлъ Іуанна въ темни-
цѣ тѣ а послѣ мѣ отсѣчи и главѣ тѣ, заради хѣленїе то,
което хѣлаше противъ него Іуаннъ, зацо то вѣше взелъ И-
родъ вратовицѣ си за женѣ за то за оувѣренїе прочее иска-
ше Иродъ да види Исѣса. За тѣи Исѣсъ като са навчи Иро-
дово то желанїе отиде въ Вилсаїдскѣ тѣ пѣстиннѣхъ ведно съ
оученицы тѣ си, които вѣхѣ са върнали отъ проповѣдванїе
то. И тамъ са съвѣрахѣ отъ вѣрѣ народы тѣ да слѣшатъ
побченїа та мѣ и болни тѣ да са цѣрѣтъ. И зацо то само
съ пѣть хлѣбовѣ и двѣ рыбы насыти до пѣть тысащи мѣжи,
освень жены тѣ и дѣца та, народы тѣ мыслѣхѣ да го во-
царѣтъ на себе си. Но тѣи позна мысли тѣ имъ, и за то
принѣди оученицы тѣ си да преминѣтъ тїи поспреди стѣждѣ,
а той самъ отпѣсти народи тѣ и възлѣзи на герѣ тѣ за да